

สรุปผลจากการเสวนากลุ่มย่อยในประเด็น 5 ด้าน
การประชุมนานาชาติ ระเบียงเศรษฐกิจ ทลวงพระบาง อินโดจีน เมะล้าโย ครั้งที่ 2 (2nd LIMEC)
เรื่อง เปิดประตูสู่มรดกโลก เพื่อการท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน
“World Heritage Gateway for Tourism ,Trade and Investment ”

ในวันพฤหัสบดีที่ 23 มิถุนายน พ.ศ.2559
ณ โรงแรมสุโขทัยเทชเซอร์ รีสอร์ท แอนด์ สปา จังหวัดสุโขทัย

ตามที่การประชุมนานาชาติ ระเบียงเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่ายไย ครั้งที่ 2 (2nd LIMEC) เรื่อง เปิดประตูสู่สมรคโลก เพื่อการท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน “World Heritage Gateway for Tourism ,Trade and Investment ” เป็นการประชุมร่วมระหว่างประเทศในเขตระเบียงเศรษฐกิจหลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่ายไย (Luangprabang-Indochina-Mawlamya Economic Corridor; LIMEC) ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มจังหวัดในภาคเหนือตอนล่าง 1 ของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัด อุตรดิตถ์ พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ และตาก แขวงหลวง พระบาง/แขวงไชยะบูลี สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว และรัฐกะเหรี่ยง/รัฐมอญ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ในการจัดประชุม นานาชาติฯ ครั้งนี้ ได้จัดกิจกรรมเสวนากลุ่มย่อยเพื่อติดตามและนำเสนอความคืบหน้าจากงานประชุม ประจำปี 2558 รวมทั้งรับฟังการนำเสนอประเด็นด้านปัญหาและอุปสรรค พร้อมทั้งการแสดงศักยภาพ ทางด้าน การค้าการลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา สุขภาพ และโลจิสติกส์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการ นำไปจัดทำกรอบความร่วมมือและแผนยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจบนระเบียงเศรษฐกิจดังกล่าวนี้ อย่างครอบคลุม อีกทั้งเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งด้านสังคม วัฒนธรรม ความมั่นคง และเศรษฐกิจอย่าง ยั่งยืน จากการประชุมกลุ่มย่อยดังกล่าว สามารถสรุปความคิดเห็นและประเด็นที่สำคัญๆ ที่ได้ในแต่ละด้านพอ สังเขไปได้ ดังนี้

ด้านการค้าและการลงทุน

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1) แขวงไชยะบูลี

ผู้แทนจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เสนอให้ทั้ง 3 ประเทศร่วมผลักดัน การเปิดด่านภูตูให้เป็นด่านสากล เพื่อความสะดวกในด้านพิธีการศุลกากร อีกทั้งปัญหาในเรื่องของการเสีย ภาษีในการส่งออกที่แตกต่างกันของประเทศในกลุ่ม เช่น ข้าวโพด ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ไม่เสียภาษี แต่ประเทศไทยต้องเสียภาษี 20 % รวมถึงปัญหาในเรื่องของปริมาณสินค้าทางการเกษตรที่มี ข้อจำกัดในการผ่านแดน และในสถานการณ์การผลิตอินทผลาล์ม มีจำนวนผลผลิตเพียงพอในการส่งมาไทยได้ พร้อมทั้งยังเสนอความต้องการให้พิจารณาการทำวีซ่าแบบ VISA on Arrival เนื่องจากในปัจจุบันยังมีแนว ปฏิบัติที่แตกต่าง คือ จะต้องมีการจัดทำวีซ่าเพื่อเข้าออกโดยทางบก ซึ่งหากจะต้องหลีกเลี่ยงการจัดทำวีซ่าก็ จะต้องเลือกใช้การเดินทางโดยเครื่องบินซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่า โดยที่ประชุมได้เสนอให้สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาวทำหนังสือไปเวียงจันทน์ และในส่วนของไทยก็จะจัดทำหนังสือไปยังเวียงจันทน์และ เมียนมา และ ในที่ประชุมยังได้มีการเชิญชวนว่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีนโยบายที่จะ

ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้ไปลงทุนฐานการผลิตที่ไชยะบูลี ซึ่งในปัจจุบัน BOI ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้ประโยชน์แก่ประชาชนของตนและคนไทย (ต่างชาติ) เท่าเทียมกัน

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

1) รัฐมอญ

ผู้แทนจากรัฐมอญได้ให้ข้อมูลว่า มอญมีสินค้าทางการเกษตรที่มากกว่า ข้าวสาร ถั่ว เกล็ด ยางพารา และยังสนับสนุนให้มีการลงทุนสร้างโรงงานผลิตสินค้าในมอญ เช่น เกล็ด ซึ่งปัจจุบันมีโรงงานผลิต เกล็ดได้ประมาณ 80,000 ตัน/ปี แม้ไทยก็ส่งออกเกล็ด TRS เข้าเมียนมา และยังสามารถผลิตยางพาราได้ถึง 120,000 ตัน พื้นที่ปลูก 600,000 เอเคอร์ จึงต้องการให้มีผู้ลงทุนสร้างผลิตภัณฑ์ที่ทำจากยางพารา อาหารทะเลแช่แข็ง สามารถผลิต 10,000 ตัน/ปี ขอเชิญชวนให้เพื่อนบ้านซื้ออาหารทะเลแช่แข็ง และยังมีกรกล่าวถึงปัญหาในการส่งออกข้าวเปลือกข้าวสารที่แตกต่างกันในการนำข้าวสารส่งมาทางแม่สอด มีข้าวสารส่งไปเนื่องจากสามารถผ่านด่านที่ถูกต้องได้ (ด่านบนสะพาน) ข้าวสารทางเมียนมาในเส้นทางที่ไม่ถูกต้อง จึงอยากให้ประเทศไทยเสนอวิธีการที่จะทำให้การนำเข้าจากพม่าให้ถูกต้องด้วย (ซึ่งทางประเทศจีนเป็นนโยบายของประเทศในการป้องกันการนำเข้าชัดเจน) และเสนอว่า มีความต้องการอยากขายถั่วเหลืองให้โรงงานเต้าเจี้ยว น้ำเต้าหู้ (แต่ไทยเองก็สามารถผลิตน้ำมัน นมจากถั่วและงา ที่มีผลผลิตจำนวนมาก) และยักรวมโรงงานทำแผ่นถั่วเหลือง ปัจจุบันรัฐมอญส่งขายให้จีน และอินเดีย นอกจากนั้นรัฐมอญยังมีความประสงค์อยากจะทำสัญญาเช่าจากไทย

2) รัฐกะเหรี่ยง

ผู้แทนจากรัฐกะเหรี่ยง ให้ข้อมูลต่อที่ประชุมว่า ฝ่อง่าง รัฐกะเหรี่ยง มีนิคมอุตสาหกรรมให้เช่า ซึ่งปัจจุบันราคาเช่าลดลงจากเดิมต้องวางเงิน 1,000,000 จ๊าด ลดลงเหลือ 500,000 จ๊าด ขอเชิญชวนมาลงทุนขยายพันธุ์พืช และส่วนเรื่องเกษตรกรรมได้เสนอให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี รวมทั้งมีความร่วมมือในการทำงาน พัฒนาพันธุ์ข้าวร่วมกัน และเรื่องของข้าวโพดที่อยากให้ประเทศไทยลดหย่อนข้อจำกัดในการส่งข้าวโพดเข้ามาขายในไทยได้มากขึ้น

ประเทศไทย

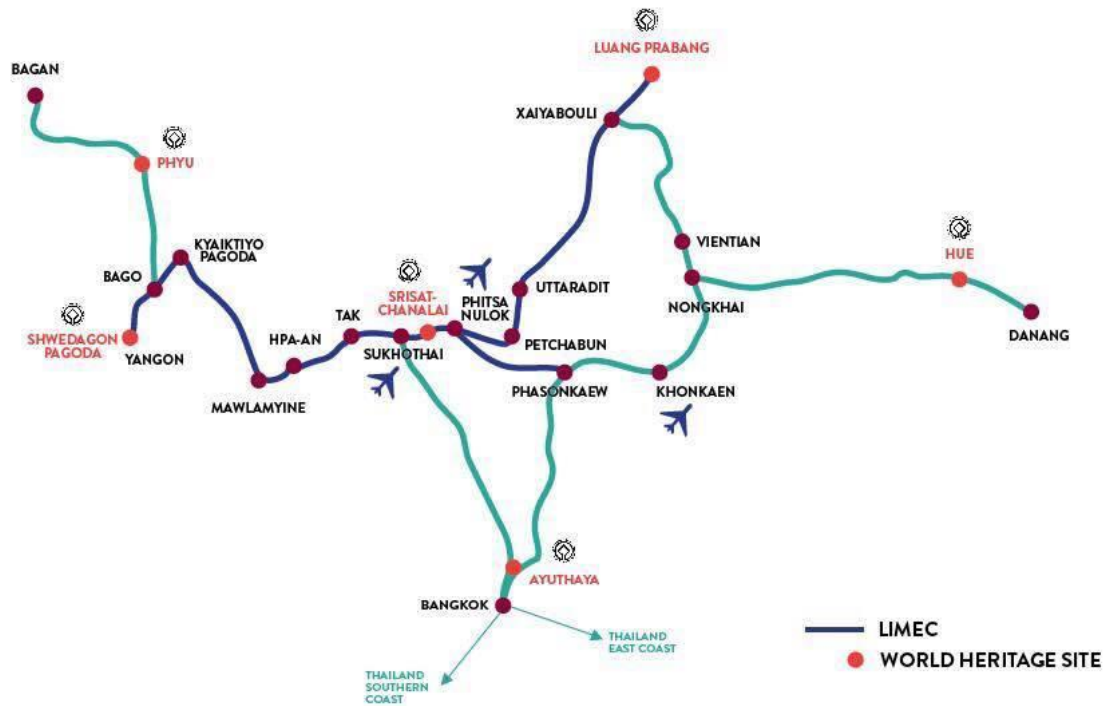
ผู้แทนจากประเทศไทยได้ขอเชิญชวนให้ทุกประเทศได้เข้ามาร่วมพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ และแจ้งถึงปัญหาจำนวนผลผลิตปาล์ม ว่าปัจจุบันมีผลผลิตไม่มากพอที่จะตั้งโรงงานได้ เพราะจะต้องมีปริมาณประมาณ 100,000 ตัน หรือมีพื้นที่ดิน 30,000-40,000 ไร่ ขึ้นไป จึงจะตั้งโรงงานได้ ปัจจุบันส่งผลผลิตไประยองเนื่องจากผลผลิตไม่เพียงพอ หากในอนาคตมีการผลิตร่วมกันกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ก็จะมีปริมาณเพียงพอที่จะตั้งโรงงานได้ และอาจจะตั้งแถวๆนี้ ช่วงนี้รอผลผลิตอยู่

สำหรับปัญหาผลผลิตการเกษตรบางตัวที่ไม่สามารถส่งเข้ามาไทยได้ เพราะไทยเข้าไปส่งเสริมและกำหนดราคา จึงเป็นข้อจำกัดในการนำเข้า แต่สินค้าอื่นๆ ยังสามารถส่งเข้ามาได้ และหากมีการลงทุนในสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาวก็จะไม่สามารถส่งกลับมาไทยได้เช่นกันซึ่งถือเป็นปัญหาร่วมกัน จึงเห็นควรให้มีการจัดคณะกรรมการเพื่อหารือร่วมกัน ปีนี้ประเทศไทยได้เตรียมคนรุ่นใหม่จากทั้ง 5 ประเทศ โดยเริ่มจัดกิจกรรม เรียกว่า LIMEC Start Up คือ การนำคนรุ่นใหม่มาเป็นเพื่อนกัน ซึ่งจะถือเป็นกำลังสำคัญ และจะพยายามจัดกิจกรรมนี้เพิ่มอีกหลายๆ รุ่น เพื่อให้มารู้จักกันและมีความร่วมมือกันต่อไป และเสนอให้หารือร่วมกันในเรื่องการทำวีซ่าเปิดหรือในช่วงแรกอาจจะเป็นลักษณะ VIP VISA ก่อน

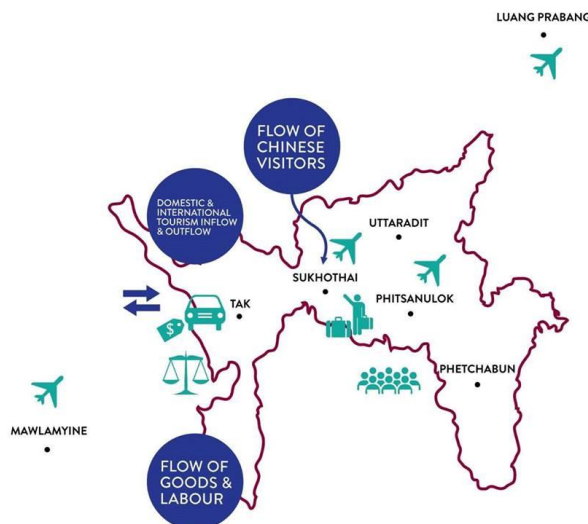
ด้านการท่องเที่ยว/สุขภาพ (World Heritage, Cultural and Health Tourism)

- โอกาสในการเชื่อมโยงแหล่งมรดกโลกบนเส้นบนระเบียงเศรษฐกิจ ไม่เพียงแต่ สุขุทัย และ หลวงพระบางเท่านั้น แต่สามารถเชื่อมโยงไปยังเมืองอื่นและแหล่งมรดกวัฒนธรรมอื่นๆในสามประเทศจากการเชื่อมโยงของระบบโลจิสติกส์ ทั้งทางบก ทางน้ำ และ ทางอากาศ หากมีการลดข้อจำกัดด้าน VISA และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์
- แหล่งมรดกโลกของไทย มีความเชื่อมโยงกับแหล่งมรดกโลกและวัฒนธรรมในหลายมิติ อาทิ ประวัติศาสตร์ศิลปะ ทัศนกรรม และประเพณี

เส้นทางท่องเที่ยวมรดกโลกและมรดกวัฒนธรรม (One World Heritage Region)

อุปสงค์ทางการท่องเที่ยวและความสามารถในการรองรับ

- การไปมาหาสู่กันเองของนักท่องเที่ยวภายในกลุ่ม LIMEC และ นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่นและนักท่องเที่ยวจากนอกระเบียงเศรษฐกิจ
- การรวมเอาระเบียงเศรษฐกิจ LIMEC เป็น 1 จุดหมาย (One Destination) ยังผลให้พื้นที่นี้มีความโดดเด่นด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งพร้อมสำหรับการตอบสนองหลายกลุ่มตลาดและรูปแบบการท่องเที่ยวนอกเหนือจากการท่องเที่ยวมรดกวัฒนธรรมแล้ว การท่องเที่ยวแหล่งธรรมชาติ และการ

ท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพซึ่งมีกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 (พิษณุโลก) เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ และเพชรบูรณ์เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเพื่ออายุวัฒนะ

- การหาข้อตกลงร่วมในการผลิตสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวร่วมกัน โดยเฉพาะเส้นทางการท่องเที่ยว LOCAL TRAILS ที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งในและนอก LIMEC
- การพัฒนาพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 1 (จ. พิษณุโลก) ให้สามารถรองรับธุรกิจไมซ์ (MICE Business) สำหรับระเบียบเศรษฐกิจนี้ ซึ่งเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมบริษัทข้ามชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การประชุมนานาชาติ และการจัดนิทรรศการ ธุรกิจไมซ์เป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แต่มีความแตกต่างจากนักท่องเที่ยวหรืออุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั่วไป คือ วัตถุประสงค์ของการเดินทาง นักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์ จะมีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางที่เฉพาะเจาะจง ที่เกี่ยวเนื่องกับการเดินทางเพื่อร่วมประชุมบริษัท การท่องเที่ยวจากรางวัลที่ได้รับ การเข้าร่วมงานประชุมนานาชาติ หรือการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าหรือนิทรรศการนานาชาติ
- การพัฒนาร่วมมือเริ่มจากการตั้งคณะทำงานด้านการท่องเที่ยว (LIMEC TOURISM COLLABORATION) เพื่อประสานงานการพัฒนาการท่องเที่ยวใน LIMEC โดยมีข้อเสนอแนะด้านองค์ประกอบความร่วมมือ

ด้านการศึกษา

ในส่วนของการประชุมด้านการศึกษากลุ่มความร่วมมือ LIMEC ทั้งสามประเทศ ซึ่งประกอบด้วยทุกระดับการศึกษา โดยมุ่งหวังให้เกิดการแบ่งปันข้อมูลพื้นฐานของการจัดการศึกษาให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกัน รวมไปถึงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ นักเรียนและนักศึกษา ระหว่างกันของแต่ละประเทศ โดยตัวแทนแต่ละประเทศได้ออกมาบรรยายถึงระบบการจัดการศึกษา โครงสร้างหลักสูตรการเรียนการสอน ต่างๆ รวมไปถึงสถาบันการศึกษาแต่ละประเภท ดังนี้

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1) แขวงไซยะบูลี มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา ปัจจุบันเริ่มมีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรวิชาชีพ (เทียบเท่า ปวช ,ปวส ของไทย) มีจำนวนโรงเรียนอนุบาลประมาณ 100 แห่ง โรงเรียนประถมศึกษาประมาณ 400 แห่ง และโรงเรียนมัธยมประมาณ 90 แห่ง ซึ่งหลักสูตรการศึกษาจะอิงตามกระทรวงศึกษาธิการ สปป.ลาว เป็นผู้กำหนด

2) แขวงหลวงพระบาง ต้องการพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาของภาคเหนือ สปป.ลาว มีโรงเรียนนานาชาติ โรงเรียนวิชาชีพครู และมีมหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์ ซึ่งเป็น 1 ใน 5 ของมหาวิทยาลัยใน สปป.ลาว มีความเชี่ยวชาญด้านการผลิตบุคลากรสายวิศวกรรมโยธา เป็นที่ต้องการของหน่วยงานและธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทยและเกาหลี นอกจากนี้ยังมีความโดดเด่นในด้านงานฝีมือและงานแกะสลัก ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมที่สืบทอดมาตั้งแต่สมัยโบราณ

ประเทศไทย

จังหวัดในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างทั้ง 5 จังหวัด ซึ่งเป็นสมาชิกเครือข่ายในกลุ่ม LIMEC มีระดับ อนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีววะและอุดมศึกษา มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่สำคัญหลายแห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลย์สงคราม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร วิทยาเขตแม่สอด เป็นต้น ซึ่งจัดการเรียนการสอนหลากหลายสาขาวิชา เช่น คณะแพทย, วิทยาศาสตร์, วิศวกรรม, เกษตร, สังคม, บริหารธุรกิจ และอื่นๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสถาบัน/วิทยาลัยอาชีววะ ซึ่งจัดหลักสูตรการเรียนการสอนในสายวิชาชีพเฉพาะทางหลายแขนง ได้แก่ ช่างไฟฟ้า, อิเล็กทรอนิกส์, ช่างเชื่อม, ช่างกล, การเงิน/การบัญชี, คอมพิวเตอร์ และการท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งในแต่ละปีจะผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่หน่วยงานและธุรกิจต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ อย่างไรก็ตามในส่วนของการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ได้มีการเพิ่มหลักสูตรภาษาอังกฤษ (English Program) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมด้านทักษะภาษาและการต่อยอดในการเพิ่มศักยภาพการศึกษาให้กับนักเรียนอีกด้วย

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

มีลักษณะการบริหารจัดการด้านการศึกษาไม่แตกต่างกันมากกับประเทศไทย และ สปป.ลาว คือ มีทุกระดับตั้งแต่ อนุบาล ประถม มัธยมและอุดมศึกษา มีสถาบันการศึกษารองรับที่เพียงพอต่อความต้องการ อย่างไรก็ตามนักเรียน/นักศึกษา ที่มีการเรียนในระดับที่ดีส่วนใหญ่จะเข้าไปเรียนที่มหาวิทยาลัยในเมืองย่างกุ้งและเมืองมันตะเลย์ โดยหลักสูตรที่มีความนิยมสูง ได้แก่ สังคมศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์

ซึ่งการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการศึกษาดังกล่าว เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือกันในการพัฒนาหลักสูตรที่มีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับนโยบายประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นอกจากนี้ยังทำให้เกิดศักยภาพด้านการศึกษาเพื่อต่อยอดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยสรุปประเด็นหลักที่สำคัญออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การแลกเปลี่ยนและการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่คณาจารย์และนักเรียน/นักศึกษา

สถาบันการศึกษาของไทยในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง 1 ได้สนับสนุนการแลกเปลี่ยนคณาจารย์และนักเรียน/นักศึกษา โดยสนับสนุนทุนการศึกษาจากสถาบันต่างๆ ดังนี้

- อาชีวศึกษา จังหวัดสุโขทัย สนับสนุนทุนการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ ดังนี้ ไฟฟ้า, อิเล็กทรอนิกส์, ช่างเชื่อม, ช่างกล, การเงิน, การบัญชี, คอมพิวเตอร์, การท่องเที่ยว, อาหาร และสิ่งประดิษฐ์ โดยจะมอบเป็นเงินค่าลงทะเบียนและค่าที่พักตลอดจนจบลักสูตร จำนวน 3 – 5 ทุนการศึกษา สำหรับแต่ละประเทศ
- มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม สนับสนุนทุนการศึกษา จำนวน 50 ทุน ในทุกๆ สาขาวิชา โดยจะต้องผ่านตามเกณฑ์การคัดเลือกจากทางมหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สนับสนุนทุนการศึกษา จำนวน 10 ทุน โดยพิจารณาตามคุณสมบัติที่เหมาะสมจากทางมหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยนเรศวรสนับสนุนทุนการศึกษา แต่ไม่ระบุจำนวน ซึ่งจะพิจารณาตามคุณสมบัติของผู้สมัคร ผู้ที่สนใจขอรับทุนการศึกษาสามารถติดต่อสอบถามกับทางมหาวิทยาลัยได้โดยตรง

ประเด็นที่ 2 การจัดการประชุมวิชาการด้านการศึกษาระดับนานาชาติ

หน่วยงานด้านการศึกษาหลายหน่วยงานได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดหลักสูตรการแลกเปลี่ยนระดับนานาชาติระยะสั้น เพื่อให้เกิดการเพิ่มพูนทางความรู้และเปิดรับมุมมองจากภายนอกเพื่อพัฒนาศักยภาพในตนเองของคณาจารย์และนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งมีหลักสูตรที่นำเสนอ ดังนี้

- ด้านหลักสูตรพลศึกษา จังหวัดสุโขทัยได้มีการจัดฝึกอบรมโค้ช ซึ่งฝึกสอนโดยผู้เชี่ยวชาญต่างชาติ
- การประชุมวิชาการเรื่อง “Decision Maker” ที่ประเทศสิงคโปร์ โดยโรงเรียนตากพิทยาคม เป็นผู้ประสานงานและสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเข้าอบรมฟรีสำหรับผู้สนใจ แต่จะยกเว้นในส่วนของคุณค่าเดินทางและที่พัก แต่การประชุมในครั้งนี้ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่จะเป็นในส่วนของระดับรัฐมนตรีและผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น
- หลักสูตรแลกเปลี่ยนการศึกษา (Education Camp) จากสถาบันการศึกษาจังหวัดตาก
- จัดทำหลักสูตรการศึกษาพิเศษของกลุ่มความร่วมมือ LIMEC

ประเด็นที่ 3 การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน

ทั้งสามประเทศมีความเห็นร่วมกันในการจัดตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนด้านการศึกษาขึ้น โดยแต่ละประเทศจะส่งรายชื่อให้ภายใน 2 สัปดาห์นับแต่วันประชุม

ด้านโลจิสติกส์

ในปัจจุบันระบบโลจิสติกส์ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1 มีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง มีการเชื่อมโยงพัฒนาตาม North – South Economic Corridor และ East –West Economic corridor และประตูเชื่อมโยงชายแดนเมียนมา และ สปป.ลาว โดยได้รับความร่วมมือจากทั้งภาครัฐและเอกชน ส่งผลให้ของธุรกิจในการขนส่งสินค้ามีการเติบโตเช่น การบริการจัดการคลังสินค้า การบริการกระจายสินค้า การบริการบรรทุกสินค้า การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น โดยการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าถือเป็นกิจกรรมหลักในระบบการขนส่งผ่านแดน จากการแสดงความคิดเห็นพบอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ข้อคิดเห็นจากทาง สปป.ลาว ในเรื่องของข้อจำกัดต่างๆ ระเบียบข้อตกลงระหว่างประเทศ ด้านการขนส่งให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน การพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานเชิงกระบวนการ เช่น ระเบียบขั้นตอนและเงื่อนไขของการผ่านแดน ,ข้อกฎหมายเมื่อเกิดอุบัติเหตุ ,การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพ เช่น ความพร้อมของอาคารในฝั่งประเทศไทย ,ความต่างระดับของโครงสร้างถนน นอกจากนี้ สปป.ลาวได้เสนอให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ด้านวิชาการและกฎหมายเกี่ยวกับการขนส่งภายในกลุ่มประเทศ LIMEC เพื่อให้ทุกประเทศมีความรู้ความเข้าใจที่ตรงกัน

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ข้อคิดเห็นจากทางประเทศเมียนมา ประเด็นหลักเรื่องของการประกันภัยทั้งยานพาหนะ สินค้าและการประกันชีวิต โดยในปัจจุบันยังไม่มีข้อกำหนดการประกันภัยที่มีความครอบคลุมในทั้งสองพื้นที่ ดังนั้นทางประเทศเมียนมามีความต้องการให้สร้างข้อตกลงด้านการประกันภัยร่วมกันเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ประเด็นที่สองด้านโครงสร้างพื้นฐานเชิงกระบวนการ(Soft Infrastructure) โดยต้องการให้มีกฎระเบียบข้อบังคับและนโยบายที่ชัดเจน เช่น ข้อตกลงการเปลี่ยนถ่ายสินค้า ประเด็นที่สามด้านข้อจำกัดของความสามารถในการรับน้ำหนักของสะพาน แต่เนื่องจากสะพานแห่งที่ 2 กำลังจะแล้วเสร็จภายในปี 2660 ดังนั้นประเด็นด้านนี้จะสามารถแก้ไขได้ในอนาคตอันใกล้

ประเทศไทย

ข้อคิดเห็นจากทางประเทศไทย ประเด็นที่หนึ่งเน้นในเรื่องรายละเอียดของข้อตกลงต่างๆในการผ่านแดนของแต่ละประเทศโดยยึดหลัก ASEAN Framework ประเด็นที่สองในส่วนข้อปัญหาด้านการประกันภัย ทางประเทศไทยมีความเห็นว่าควรมีการจัดตั้งองค์กรที่รับผิดชอบด้านการประกันภัยแล้วตกลงให้เป็นกฎเดียวกัน ประเด็นที่สามควรมีการพัฒนาการอำนวยความสะดวกในการผ่านแดน เช่นการเตรียมเอกสารและขั้นตอนต่างๆในการผ่านแดนที่ถูกต้อง ประเด็นที่สี่แต่ละประเทศควรมีการเตรียมความพร้อมทางด้านเอกสารสำหรับการนำยานพาหนะในการผ่านแดน เช่น ใบประกอบรถยนต์หรือใบอนุญาตขับขี่ที่ออกโดยส่วนกลาง ประเด็นที่ห้าควรมีการกำหนดข้อตกลงเรื่องการผ่านด่านสินค้าที่มีลักษณะไม่เต็มคันรถเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการรายย่อย และอีกประเด็นหนึ่งควรอนุญาตให้รถบรรทุกสินค้าจากประเทศเพื่อนบ้าน(สปป.ลาว และสหภาพเมียนมาร์) เข้ามาขนถ่ายสินค้าในเขตพื้นที่ประเทศไทยในระยะห่างจากด่านพรมแดนไม่เกิน 10 กม.

คณะกรรมการระเบียบเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมอะลำไย (LIMEC)

LIMEC Committee

Laos

- Public Sector as Advisor
- Chamber of Commerce and Industry
 - Xaiyabouli province, and Luangprabang province
- Tourism Business Association
 - Xaiyabouli province, and Luangprabang province

Myanmar

- Public Sector as Advisor
- Chamber of Commerce and Industry
 - Kayin state, Mon state, and Myawaddy
- Tourism Business Association
 - Kayin state, Mon state, and Myawaddy

Thailand

- Public Sector as Advisor
- Chairman, The joint standing committee on Private Sector of Lower North 1 Cluster
- Chairman, Chamber of Commerce of Lower North 1 Cluster
- Chairman, Federation of Thai Industry of Lower North 1 Cluster
- Provincial Chamber of Commerce
 - Tak, Sukhothai, Phetchabun, Uttaradit, and Phitsanulok
- Provincial Federation of Thai Industry
 - Tak, Sukhothai, Phetchabun, Uttaradit, and Phitsanulok
- Provincial Tourism Business Association
 - Tak, Sukhothai, Phetchabun, Uttaradit, and Phitsanulok

เสนอขอการรับรองคณะกรรมการระเบียงเศรษฐกิจ หลวงพระบาง อินโดจีน เมะล่ำไย (LIMEC)

(นายฐิติ วิศวกรรมวัฒน์)

ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 1